

[Socialministeren.]

valgene selv må tilrettelægge omsorgen for de ældre, som det er bedst efter forholdene på stedet.

Jeg vil da godt lige indføje, at man måske kan stille et lille spørgsmålstegn ved, om det er en god løsning, at en nattevagt på et hjem skal have andre opgaver end at tage sig af hjemmets beboere. Det kan måske give for megen uro på et hjem og måske gå ud over dem, som nattevagten i første omgang skal tage sig af. Men det er altså alt sammen noget, som må afpasses efter de forhold, der nu er på stedet. Der er jo også den ordning, at de pensionister, der virkelig har brug for hjælp, kan henvende sig til en læge.

Det er udmærket, hvis kommunerne også kan anvise andre muligheder, men jeg mener bestemt, at det er et spørgsmål, der må overlades til socialudvalgene at tage stilling til, og at det ikke vil være rigtigt af mig at foreslå en helt bestemt løsning. Jeg mener, at kommunerne er i stand til at vurdere forholdene ude omkring og lave det bedst mulige, og jeg mener også, at der tages mange initiativer rundt omkring i kommunerne for at finde de bedste løsninger omkring omsorgen for vores ældre.

Motte Madsen (V):

Jeg beklager, at jeg har stillet mit spørgsmål et forkert sted, men vil gerne takke ministeren for, at hun alligevel er gået ind i et svar til mig. Jeg vil nu prøve at henvende mig til Kommunernes Landsforening.

Jeg vil dog godt lige i tilslutning til det, ministeren sagde om nattevagten på hjemmene for de gamle, sige, at der er jo rundt omkring på vore alderdomshjem, hvor der stort set bor raske mennesker, en nattevagt, der kommer og bare skal være der for det ikke særlig hyppige tilfælde, at der bliver nogen syge. Jeg ville så gerne, at alle de enlige, der bor rundt omkring, kunne få den tryghedsfølelse, det er, når de bliver ængstelige for et eller andet — noget, der pusler, eller måske man er særlig ængstelig lige efter et hospitalsophold — at de så ved at række hånden ud og dreje et velkendt nummer kunne få forbindelse med et venligt og praktisk menneske, der kunne finde ud af, om der skulle sættes andre mennesker i sving.

Jeg vil takke ministeren og undskyldte ulejligheden. Jeg vil nu gå videre med mit spørgsmål, eventuelt til Kommunernes Landsforening.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Wilhelm* (VS) til ministeren for skatter og afgifter:

„I hvilket omfang har skattemyndighederne i tiden efter påbegyndelsen af retssagen mod advokat Mogens Glistrup undladt at inddrive forfalden skat på normal vis, evt. ved udpantning, af selskaber, som ifølge egne regnskaber har haft et skattepligtigt overskud, men hvis hele eksistens og forretningsmæssige dispositioner af anklagemyndigheden i den pågældende retssag hævdes at være rent fiktive?“

(Spm. nr. 278).

Skriftlig begrundelse.

Det er over for mig oplyst, at der for flere af de pågældende selskaber er indsendt regnskaber, som udviser et skattepligtigt overskud, at disse regnskaber endda skal have indeholdt en beregning af det i henhold til selskabsskattelovgivningen skyldige skattebeløb, samt at der herefter er tilføjet, at eftersom myndighederne imidlertid påstår, at selskabet og dets dispositioner er rent fiktive, må det skyldige beløb blive nul.

Det er desuden oplyst, at skattemyndighederne herefter har undladt at følge den sædvanlige fremgangsmåde med hensyn til at inddrive den skat, som skyldes ifølge regnskabet.

På den baggrund ønskes det oplyst, i hvilket omfang dette er forekommet, således at det vil være muligt at danne sig et indtryk af, hvad dette spil har kostet skatteyderne.

Wilhelm (VS):

Jeg skal kun kort supplere den skriftlige begrundelse, jeg har givet for spørgsmålet, hvor jeg siger, at dette her er blevet oplyst over for mig. Det er såmænd hr. Glistrup selv, der har sagt det til mig i hr. Stetters, hr. Bernhard Baunsgaards og flere andre agtværdige medlemmer af skatteudvalgets nærværelse, da jeg stillede et selvfølgelig troskyldigt spørgsmål om, hvorvidt det var muligt den ene dag i byretten at sige, at